

Paní učitelko, proč jste dneska byli venku, když mrholilo?

JARMILA KUBÁŇKOVÁ

Na Lince pro rodinu a školu 116 000 jsme vedli mnoho hovorů s pedagožkami z MŠ, které nám mezi jiným sdělily, jak jsou někdy vyčerpávají rozhovory s rodiči svěřených dětí. Společným jmenovatelem těchto hovorů je přitom opakované a dlouhodobé zasahování do jejich pedagogických kompetencí právě ze strany rodičů. Tuto situaci není možné jedním článkem napravit, je v něm ale možno předat tipy ze školek, kde se s ní vypořádávají vesměs úspěšně.

Úvodem chci zdůraznit, že tento článek nemá být namířen proti rodičům školkových dětí, kteří obvykle chtějí pečovat o jejich blaho, což je koneckonců součástí jejich rodičovských povinností. Co ovšem není v pořádku, je zasahování do práv jiných osob, v tomto případě pedagogických pracovníků školy.

Častokrát se to projevuje tak, že namísto soustředění se na dítě a jeho zážitky („Anička si dneska dopoledne stavěla věže z kostek, malovala a pak si s Kubíkem hráli s auty a pořádali závody“, „Vypila jen půl hrníčku čaje a do svačiny tak dvakrát kousla“) jsou pedagožky školy vystaveny dotazům typu „Byli jste dneska venku? Vždyť přšelo / mrholilo / byla zima... Ty děti akorát nastydnou a budeme je mít zase doma“, eventuálně „A na kterém hřišti jste si hráli – vy jste byli v lese? Ale tam se Adámek nezabaví, on miluje prolézačky“. Za pár minut tatáž učitelka slyší: „No konečně jste byli v lese, konečně se i k vám dostala moderní pedagogika, vždyť je jasné, že ty eurohřiště děti dostatečně nerozvinou.“

Neznám ideální a univerzální návod, jak si s touto situací poradit, mohu však nabídnout způsoby, které se osvědčily v jiných mateřských školách:

1. Buďte od začátku transparentní, tj. pokud chodíte s dětmi za každého počasí ven / (ne)používáte tablety a hraje si převážně na kraji místního lesa, je ideální, aby to bylo napsáno na webových stránkách a všech tištěných materiálech, které rodičům předáváte (a opakovaně zmiňováno na všech schůzkách s rodiči).

2. Buďte solidární s kolegyněmi. Pokud si vám rodič začne „stěžovat“ na vaši kolegyni sdělením „To jsem rád, že jste tu dneska vy, paní učitelko, vy jste vždycky taková příjemná, ne jako ta vaše kolegyně, ta ty děti vůbec nerozvíjí“, je dobré odpovědět něco ve stylu „Všichni tady chceme, aby děti mohly pořad objevovat něco nového“, popř. začít hovořit o dítěti: „I Vaneska měla dneska dobrou náladu a hodně se s Isabelkou nasmály.“
3. Nevysvětľujte, proč jste byli venku, když mrholilo. Vždycky to bude vypadat jako neobratná omluva: „No ale můj mobil ještě půl hodiny před odchodem ukazoval, že pršet nebude, tak jsme to zkusili.“ Je daleko lepší zdůraznit, jak jste se o děti staraly: „Dohledly jsme na to, že měly všechny děti holínky a pláštěnky, a když jsme přišly, tak jsme je převlékly do suchého a dostaly horký čaj.“

Vážené pedagožky, vaše práce je náročná a předcházelo jí vaše úspěšné studium předškolní pedagogiky. **Krom toho vy nemáte na starosti Aničku, Kubíka, Adámka, Vanesku a Isabelku, vy máte na starosti celou třídu dětí. A potřebujete je rozvíjet po mnoha stránkách (sebeobsluha, fungování ve skupině, psychomotorický a kognitivní rozvoj) a přitom udržovat bezpečné a předvídatelné prostředí, aby se v něm děti nebály. Umím si představit, že to vyžaduje spousty vaší energie, znalostí a dovedností.** Tak vám přeji, aby se vám to co nejlépe dařilo. A pokud byste zjistily, že některé z dětí by mohlo být ve svém vývoji jakkoliv ohrožené, neváhejte se na nás obrátit. Jejich život, zdraví a bezpečí je i naším cílem.

Mgr. Jarmila Kubáňková, Ph.D., metodička služeb 116 000 a 116 123, statutární zástupkyně Cesta z krize, z. ú.

